

Sygn. akt IV U 977/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2014r. w S.

odwołania L. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 13 czerwca 2013 r. Nr (...)

w sprawie L. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo L. W. do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 18 maja 2013 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz L. W. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 977/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 czerwca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz art.12 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił L. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową stwierdzoną decyzją z 20 marca 1996r. wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła L. W., reprezentowana przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu stanowiska wskazano m.in., że stan zdrowia ubezpieczonej w dalszym ciągu czyni ją niezdolną do pracy, przy czym przyczyną tego stanu jest stwierdzona u ubezpieczonej choroba zawodowa w postaci dychawicy oskrzelowej. Ubezpieczona ma trudności z poruszaniem się, a podstawowe czynności życiowe łączące się z wysiłkiem skutkują dusznościami oraz zaburzeniami oddechu (odwołanie k.2-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6 czerwca 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.9-10).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 28 lutego 1991r. Państwowy Terenowy Inspektor Sanitarny w S. stwierdził u ubezpieczonej L. W. chorobę zawodową w postaci dychawicy oskrzelowej (decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej z 28 lutego 1991r. k.12 akt rentowych). Ubezpieczona do 17 maja 2013r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z 17 lutego 2009r. o ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową k.150 akt rentowych). W dniu 12 kwietnia 2013r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty w związku z chorobą zawodową na dalszy okres (wniosek z 12 kwietnia 2013r. k.157 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 16 maja 2013r. ustalił, że ubezpieczona jest trwale częściowo niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 16 maja 2013r. k.159 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości do powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika zgłoszonego przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika ZUS O/S. ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 6 czerwca 2013r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (zarzut wadliwości do orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.160 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 6 czerwca 2013r. k.164 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 13 czerwca 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z 13 czerwca 2013r. k.165 akt rentowych).

Biegły lekarz alergolog – specjalista chorób płuc w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznał u L. W. astmę oskrzelową – alergiczną zawodową i niestabilną stwierdzając, że stopień zaawansowania tego schorzenia czyni ubezpieczoną nadal częściowo niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową, przy czym jest to niezdolność trwała. Biegła wskazała, że u ubezpieczonej występuje astma oskrzelowa wariant alergiczny. Ubezpieczona pracowała w zakładzie futrzarskim jako pracownik administracyjny i tam w narażeniu na alergeny wełny owczej nabyła uczulenie na ten alergen. Przez wiele lat cierpiała na silne napady nieustępującego kaszlu. Przyjmowane leki nie łagodziły objawów. Po obserwacji rozpoznano u niej astmę oskrzelową zawodową - alergię na naskórki zwierząt. W ocenie biegłej przebieg leczenia wynikający z dokumentacji medycznej świadczy o tym, że proces chorobowy jest niestabilny. Podczas badania ubezpieczona cały czas kasłała. Takie objawy uniemożliwiają jakąkolwiek pracę. Ubezpieczona przyjmuje duże dawki sterydów, co może mieć wpływ na przepływy w drogach oddechowych, ale nie powoduje ustąpienia innych objawów. W ocenie biegłej uporczywy kaszel podrażnieniowy, pojawiający się nawet po niespecyficznych czynnikach – ostre zapachy, zimne powietrze, dym tytoniowy, uniemożliwia ubezpieczonej podjęcie jakiegokolwiek pracy zgodnie z poziomem wykształcenia. U osób chorych na astmę objawy męczącego kaszlu i duszności mogą bowiem powodować również inne czynniki niż tylko alergen, który wywołał chorobę. Pomimo braku stałego narażenia na alergen zawodowy choroba trwa i ma przewlekły charakter (opinia biegłego alergologa – specjalisty chorób płuc k.20-21 i opinia uzupełniająca tego samego biegłego k.41 akt sprawy).

Ubezpieczona ma wykształcenie średnie, do chwili nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową pracowała jak pracownik umysłowy i krótkotrwale jako sprzedawca (kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych k.3 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej L. W. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową wymagało ustalenia czy u ubezpieczonej w dalszym ciągu istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza alergologa – specjalisty chorób płuc dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest w dalszym ciągu częściowo niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową, przy czym z uwagi na przewlekły charakter schorzenia jest to niezdolność trwała. Analizując opinię biegłego Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzenia występującego u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona. Biegła rzeczowo wyjaśniła dlaczego uzasadnione jest uznanie ubezpieczonej za osobę trwale częściowo niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową. Wskazała, że za orzeczeniem takim przemawia przewlekły charakter astmy oskrzelowej alergicznej wariant kaszlowy oraz przebieg tej choroby, który objawia się męczącymi i uporczywymi atakami kaszlu podrażnieniowego pojawiającymi się nawet po niespecyficznych czynnikach (niemających związku z alergenem zawodowym) jak ostre zapachy, dym tytoniowy czy zimne powietrze. Okoliczności te powodują, że ubezpieczona nie jest w stanie wykonywać żadnej pracy zgodnej z poziomem wykształcenia, tj. nawet w środowisku, w którym nie występuje narażenie na alergen zawodowy (opinia uzupełniająca k.41 akt sprawy). Tym samym biegła odniosła się do zastrzeżeń organu rentowego zgłoszonych do podstawowej opinii - w piśmie z 26 lutego 2014r. (na k.36 akt sprawy). Wobec spójnej i wyczerpującej opinii biegłego Sąd nie przychylił się do podtrzymywanego przez organ rentowy wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego lekarza pulmonologa (w piśmie z 28 maja 2014r. na k.46 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej przysługuje prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 18 maja 2013r. ,tj. od dnia następnego po ustaniu poprzednio ustalonego prawa do renty.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc w zw. z §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.) Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.